

■ † Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος

Νὰ ἐπιδιώξουμε νὰ ἐνωθοῦμε μαζί Του ἐσωτερικὰ*

Ἀπόστολος (Πραξ. ια' 19-30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. **Ἦ**σαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **Κ**αὶ ἦν χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. **Ἦ**κούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὄντα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· **ὁ**ς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. **Ἐ**ξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. **Ἐ**γένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. **Ἐ**ν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· **ἀ**ναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· **ὅ**στις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **Τ**ῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠμπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν

τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· **δ** καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Εὐαγγέλιον

(Ἰωάν. δ' 5-42)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Σιχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου, ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **Ἦν** δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ· **ὁ** οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· **ᾧ**ρα ἦν ὥσει ἕκτη. **Ἔρχεται** γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ· **λέγει** αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Δ**ός Μοι πιεῖν. **Ο**ί γὰρ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. **Λ**έγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· **Π**ῶς Σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; **οὐ** γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. **Ἀπεκρίθη** Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· **Ε**ἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων Σοι· **Δ**ός Μοι πιεῖν· **σὺ** ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν Σοι ὕδωρ ζῶν. **Λ**έγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· **Κ**ύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· **π**όθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **Μ**ὴ Σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **Ἀπεκρίθη** ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· **Π**ᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· **ὃς** δὲ ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ Ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· **ἀ**λλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. **Λ**έγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· **Κ**ύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **Λ**έγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Ἦ**παγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. **Ἀπεκρίθη** ἡ γυνὴ, καὶ εἶπεν· **Ο**ὐκ ἔχω ἄνδρα. **Λ**έγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Κ**αλῶς εἶπας· **Ἦ**τι ἄνδρα οὐκ ἔχω. **Π**έντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· **καὶ** νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· **τ**οῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. **Λ**έγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· **Κ**ύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ Σὺ. **Ο**ί πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. **Λ**έγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Γ**ύναι, πιστευσόν Μοι, ὅτι ἔρχεται ᾧρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρί. **Ἦ**μεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· **ἡ**μεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἴδαμεν· **δ**τι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. **Ἀ**λλ' ἔρχεται ᾧρα, καὶ νῦν ἐστίν,

ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι, καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. **Λ**έγει αὐτῷ ἡ γυνή· **Οἶ**δα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· **ὅ**ταν ἔλθῃ Ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. **Λ**έγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Ἐ**γὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. **Κ**αὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ Μαθηταὶ Αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· **οὐ**δεὶς μέντοι εἶπε· **Τί** ζητεῖς; **ἢ** τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; **Ἀ**φῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· **Δ**εῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· **μή**τι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; **Ἐ**ξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς Αὐτόν. **Ἐ**ν δὲ τῷ μεταξύ, ἠρώτων Αὐτόν οἱ Μαθηταὶ λέγοντες· **Ρ**αββί, φάγε. **Ὁ** δὲ εἶπεν αὐτοῖς· **Ἐ**γὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **Ἔ**λεγον οὖν οἱ Μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· **Μ**ή τις ἠνεγκεν Αὐτῷ φαγεῖν; **Λ**έγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· **Ἐ**μὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός Με καὶ τελειώσω Αὐτοῦ τὸ ἔργον. **Ὁ**ὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; **Ἰ**δοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. **Κ**αὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· **ἵ**να καὶ ὁ σπεύρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. **Ἐ**ν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπεύρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. **Ἐ**γὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· **ἄ**λλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. **Ἐ**κ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ τῶν Σαμαρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης· **Ὅ**τι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. **Ὡ**ς οὖν ἦλθον πρὸς Αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων Αὐτόν μεῖναι παρ' αὐτοῖς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. **Κ**αὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον Αὐτοῦ. **Τ**ῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

Οἱ συμπολίτες τῆς Σαμαρείτιδος, μετὰ τὶς δύο ἡμέρας ποὺ πέ-
ρασαν μετὰ τὸν Κύριο ἀνάμεσά τους, τῆς εἶπαν· «**Οὐ**κέτι διὰ
τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδα-

μεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς» (Ιωάν. δ' 42).

Ἔτσι γίνεται μὲ ὅλους. **Σ**τὴν ἀρχή, καλοῦνται στὸν Κύριο ἀπὸ τὸν λόγο κάποιου ἀγνώστου ἢ πολλοὶ καὶ ἀπὸ τὴν γέννησί τους.

Ὅταν ὁμως γεύονται προσωπικὰ τὶ σημαίνει νὰ ζῆς μὲ τὸν Κύριο, τότε δὲν προσκολλῶνται κοντὰ Του λόγῳ κάποιας ἐπαφῆς μὲ τὴν Χριστιανικὴ κοινωνία, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ἔνωσί τους μαζί Του.

Γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ γεννήθηκαν σὲ μία Χριστιανικὴ κοινωνία, εἶναι ἀπαραίτητο αὐτὸ νὰ τὸ κάνουν νόμο γιὰ τὸν ἑαυτό τους, δηλαδὴ νὰ μὴν ἀρκοῦνται μόνο στὴν ἐπιφανειακὴ σχέσι μὲ τὸν Κύριο, ἀλλὰ νὰ ἐπιδιώξουν νὰ ἐνωθοῦν μαζί Του ἐσωτερικά, ὥστε μέσα τους νὰ φέρουν πάντα τὴν μαρτυρία πὼς εὐρίσκονται στὴν Ἀλήθεια.

Γιατί εἶναι ἀπαραίτητο αὐτό;

Εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ ἐνσωματώσουμε μέσα μας τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀποκατάστασις ἐκείνου ποὺ εἶναι πεσμένος. **Γ**ι' αὐτό, ἀφῆστε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο ποὺ εἶναι διεφθαρμένος ἀπὸ τὴς ἀπατηλὲς ἐπιθυμίες καὶ ἐνδυθῆτε τὸν νέο ἄνθρωπο, ποὺ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ δικαιοσύνη καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας (βλ. Ἐφεσ. δ' 22-24).

Ἔτσι θὰ βεβαιωθῆτε ἐσωτερικά, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ Σωτὴρας ὃχι μόνο τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ δικός σου προσωπικά. □

(*) Ὁσίῳ Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 166-168, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.
● Ἐπιμέλ. ἡμετ.